

Biblické dějiny světa

Dr. Horst Müller

Z RÁJE
DO RÁJE 2. 2023 | Příloha

IMPRESUM

Příloha k časopisu *Z ráje do ráje* 2 2023

Adresa redakce:

Vydavatelství a nakladatelství - Ráj
Juřicová Marcela
Lubenská 630
73911 Frýdlant nad Ostravicí

Tel.: 00420 773 068 047
E-mail: jaromar66@vodafone.de
jaromar66@volny.cz
redakce@zrajedoraje.cz

IČ: 02291959
MK ČR E 15637; ISSN 1801-0059

Layout: Waldemar Laufersweiler

Biblické dějiny světa

Budeme pokračovat ve studiu o smrti, umírání a věčném životě. Můžeme také toto zamýšlení nazvat: "Biblický pohled na svět." - Existuje biblický pohled na svět? A pokud ano, tak proč je tolik denominací, které svou víru zakládají na Bibli? Proč máme tisíce církví s různými světovými názory?

Jak je to možné, když církve mají stejný společný základ – Bibli? Jak se to stane? Různé názory ne-

jsou jen v jednotlivých církvích, ale i uprostřed jedné denominace nebo dokonce i v jednom místním sboru!

Je tolik světonázorů, tolik myšlenek, které si navzájem protirečí, a KAŽDÁ z nich vychází z Bible!

Je možné, že je BIBLE tak matoucí?

Určitě ne! Ale zmatený je TEN, kdo Bibli ČTE! To, co lidé čtou, si vykládají podle svého vlastního pohledu na svět!

A protože se jedná o jejich vlastní pohled, pak je zřejmé, že máme tisíce nebo miliony názorů, které všechny vycházejí z Bible! Každý říká: „Svou víru zakládám na Bibli.“

Neuvědomuje si přitom, že je to podvod, - byl oklamán. Tak se na to podívejme.

Proč nemůžete diskutovat o víře?

Viděli jsme, že přesvědčení musí mít původ, že to tedy není to, co jsme se naučili nebo slyšeli, a není to zapsáno v Bibli ani v jiných náboženských knihách nebo v duchu proroctví. My jako adventisté, máme spisy Ellen Whiteové. Ty ale nejsou výplodem naší ani žádné jiné lidské víry! Všechny mají duchovní původ.

Víra se vytváří prostřednictvím Ducha svatého. O tom nelze diskutovat.

Každý může věřit, čemu chce (tomu, co mu je vnitřně nejbližší).

Proto máme miliony světónázorů. Rozdělují nás odlišné názory. A je zajímavé vidět, že víra je přednější než vztahy.

Krise, ve které se nacházíme, ukázala, že vztahy určují spíše to, čemu člověk věří, a ne naopak!

Mohli bychom si myslet, že vztah mezi matkou a dítětem nemůže být nikdy přerušen. Ale ano, může, vidíme to kolem nás! Proč? - Kvůli rozdílnému přesvědčení.

Jsou různá přesvědčení. Abychom tedy pochopili, odkud víra pochází a jaká musí být, aby byla založena na Bibli, ne na našem vlastním způsobu vidění věcí, musíme vědět, jak věci fungují.

Máme mozek. Nad mozkem máme svého ducha. Bůh ho stvořil tak, že na výstupu z ducha máme rozhodnutí prostřednictvím „ano“ a „ne“, tímto dáme elektrické impulsy do mozku, aby pak tělo dělalo to, co mu duch přikazuje prostřednictvím tohoto rozhodnutí, ano a ne.

Aby se však člověk mohl rozhodnout, potřebuje duch prvky. Potřebuje moc a sílu. To je to, co potřebuje jako informace, - lásku, spravedlnost, život, svobodu. Musí to mít, aby mohl se svým tělem něco dělat. Pokud je nemá, nemůže dělat nic. Tyto prvky musí získat zvenčí. Proto má také vchod, který Bůh stvořil jako měřítko. Tím měřítkem je Identita, která má měřit informace, které přicházejí zvenčí.

Mám přítele, který umí pracovat na počítači. Vyměnil mi baterii v notebooku. A aby tu baterii mohl vyměnit, musel se podívat na informační stránku na internetu, kde je uveden postup, jak baterii vyměnit. On ten notebook nevyrobil, protože kdyby ho vyrobil, věděl by, jak barerii vyměnit. Protože ho však nevyrobil a potřeboval vyměnit baterii, to je účel, musel něco udělat. Potřeboval informace, které pomohou jeho rukám udělat to správným způsobem, aby na konci měl notebook novou baterii a stále fungoval. Takže je třeba mít informace, které si musíte osvojit, abyste něco mohli opravit - udělat. Přece si neprostudujete informace o opravě aut, abyste opravili notebook. Proto nám tedy Bůh vložil do naší identity schopnost rozhodování, abychom se nerozhodovali mezi dobrém a zlem. Protože, když jsme byli stvořeni, když Bůh stvořil Adama, nebylo v něm nic, kvůli čemu by se musel rozhodovat pro zlo.

Musel tedy jen zjistit, jaké informace potřebuje, aby mohl udělat to, co je třeba udělat. A Bůh, který byl zdrojem jeho informací, mu dal jen dobré informace. Adam s vírou tyto informace přijal a s důvěrou v Boha udělal všechno, co mu Bůh dal jako úkol, který měl splnit. Je velmi dobré

a krásné, že Bůh vzdělával svá stvoření, (Jeho syna) Adama a Evu, aby věděli, jak mají věci dělat, Bůh byl jejich učebnicí.

Dokonce je napsáno, že se učili i od zvířat a rostlin, aby viděli, jak fungují. Protože viděli věci, které tam byly absolutní. Aby člověk mohl přijmout jakoukoli informaci, musí ji posoudit tak, aby odpovídala tomu, co má udělat. Aby to byla informace vhodná (správná) pro to, co potřebuje udělat.

Adam a Eva

Nyní se podíváme na Adama, abychom viděli, jakou měl víru a jak věřil v Boha. Bůh mu řekl: «Zemřeš, když budeš jíst ze stromu poznání dobrého a zlého.»

To je jediná negativní věc, kterou Bůh Adamovi a Evě řekl. Ale bylo to jasné. Zemřeš, když z toho stromu budeš jíst.

A protože Adam správně usuzoval, věděl, že Bůh má absolutní pravdu v tom, co říká. Chtěl žít, ne zemřít, věřil Bohu a tak tuto informaci přijal. Zemřeš, když budeš jíst z tohoto stromu a jeho vůle řekla "ne". Nechtěl jíst z tohoto stromu, a rozhodl se, že tam, kde je strom vůbec nepůjde a jeho ovoce neochutná. Na čem

tedy Adam založil svou víru, své přesvědčení?

Bylo to nezměnitelné. Co je tedy neměnné? Všichni víme, že Bůh se nemění. Ale jak víme, že se Bůh nemění? Protože známe zákon, že vše, co Bůh stvořil, je na něm závislé, a tak i duch člověka je na Bohu závislý. Bůh své děti učil (vzdělal) a řekl jim, jak fungují.

První lidé tedy nebyli nevzdělaní, jak se domníváme. Jen proto, že to v Písmu nemáme napsáno, neznamená to, že to tak nebylo. Bůh jim tedy dal jasně najevo, co se nemění. Závislost na Bohu je neměnná. Zemřou, pokud na něm nebudou závislí a nebudou mu věřit. Když pochopí tento zákon, nemůže se nic (špatného) stát, pokud ví, co potřebují a znají způsob, jakým fungují. Pokud ví, co je nezměnitelné, tak nebudou schopni udělat nic špatného. Pokud pochopí, že nemohou změnit své lidství, že Bůh jasně stanovil hranici mezi stvořeními, že neexistuje druh, který by se mohl změnit v jiný druh. To je nemožné, ač se o to lidé budou jakkoli pokoušet, změnit věci na světě, v žádném druhu, to není možné!

Hranice určuje Bůh, jsou neměnné

Naše otázka zní: Mohl Adam někdy

udělat něco špatně? Ne. Byl neomylný. Proč? Protože nemohl oklamat sám sebe. Nemohl zpochybnit Boží slovo, protože jeho měřítkem je to, co je neměnné. Jeho mysl znala Boží slovo, Zákon, závislost na Bohu, a to poměřoval s obsahem Božího slova - a řekl si: Ano, to si vzájemně odpovídá, takže nikdy nebudu jíst ze stromu poznání dobrého a zlého.

Za jakých okolností byste tedy mohli jíst? Jak byste vůbec mohli udělat něco špatně? A my jsme viděli, že to šlo jen jediným způsobem, a to sebeklamem, kdy si člověk o sobě myslí něco, co není.

Dostal výzvu

Ano, dostal ji od Evy: Když budeš jíst, nezemřeš. Ale můžeš věřit tomu, co vidíš?

Bylo pravdivé to, co říkala Eva? A měl proces, který se musel odehrát v jeho srdci.

A aby mohl představit Boha jako lháře, musel by se vnitřně změnit, aby uvěřil, že ví, kdo je, a může se stát bohem. Nevíme, jak se to stalo, ale víme, že to nikdy nemohla být jeho volba, protože taková volba, abyste se stali někým, kým se nikdy stát nemůžete, neexistuje.

Tento podvod fungoval takto, proto je záhadou! Nevíme, jak se to stalo. To je jediný způsob, jak se to mohlo stát. A Bůh to nemohl zastavit, protože se to stalo uvnitř Ducha. Měřitko se změnilo a došlo ke změně myšlení: Jestliže jsem bůh, pak není nic neměnného.

Vše je tedy proměnlivé, a tak, když se vše může měnit, můžeme změnit i sebe. Můžeme změnit svou identitu. Můžeme se domnívat, že můžeme žít i bez ní. A už nejsme závislí na Bohu. A teď samozřejmě přichází iracionální názor a říká, že Boha ani nepotřebujeme, ale že teď potřebujeme lidi, aby naslouchali a věřili tomu, co říkají. Boží slovo odložíme stranou, protože Bůh neříká pravdu, a Eva se najednou stává důvěryhodnější a Adam jí důvěřuje víc než Bůh, protože když Eva přichází k Adamovi a říká: Budeš žít, i když ovoce sníš a podává mu ovoce. Adam musí jednomu z nich věřit – Bohu nebo Evě?

Adam se nyní již změnil, když odložil základy svého přesvědčení.

Je člověk nyní náchylný věřit jakékoliv doktríně, každé informaci, těm nejnescutečnějším a nejhoupějším věcem, kterým lidstvo nyní věří.

Adam věřil slovům Evy a čemu věříte, to děláte. Přijal její informaci,

a protože uvěřil její informaci, která nebyla proti jeho potřebě života, si řekl: „Ach, já budu ještě žít, i když budu jíst“. Jinak by nemohl říci ano, vezmu si ovoce a sním ho.

A takhle věci fungují. Tak se do člověka dostala nedůvěra a klam. A my všichni jsme to zdědili.

Zdědili jsme to, čímž jsme plně přesvědčení, co jsme si sami vytvořili. Je jedno přesvědčení, které zabíjí lidstvo, které způsobuje jejich nemocí. Je to přesvědčení, že člověk musí být milován. Že potřebujete být milován. Tvrdí to křesťané, kteří říkají, že jejich učení se zakládá na Bibli, nikdo se ale nikdy nepřišel, aby mi v Bibli ukázal, že je třeba být milován, protože Bible to říká velmi jasně. Je v ní jasně uveden základ Zákona, který říká, že je třeba milovat Boha a je třeba milovat bližního. Nikde se tam nepíše, že matka musí milovat své dítě. Nikde se neříká, že Bůh musí milovat své stvoření. Nic takového tam není.

V Bibli je psáno, že Bůh nám dal schopnost milovat, ale neříká, že musíte být milováni.

Ale my všichni právě tomu věříme. Všichni tomu věříme, a důrazně tento názor hlásáme a podporujeme. A dokonce je to prý biblické.

A proto jsou lidé nemocní. Když jim

někdo nevěří, nemá je rád, když jim někdo něco provede, považují se za oběti.

Co je to mít rád, být milován

A pak uvnitř protestují a šíří špatnou atmosféru, takže už je ostatní NEMOHOU milovat. A oni zase nejsou špatně, že nejsou milováni! Ale ani oni nejsou schopni někoho milovat, PROTOŽE VĚŘÍ, že nejdřív musí být MILOVÁNI ONI!

Potřebuji být milováni JAKO PRVNÍ. To ale není možné. Zákon nedovoluje, aby za vás někdo něco dělal. Nikdo nemůže jíst a dýchat nebo myslet za někoho jiného! To může jen každý sám, jinak to nejde. Bůh není zodpovědný za to, jestli piju, nebo ne! Bůh není zodpovědný za to, co si myslím, ani za rozhodnutí, které učiním, protože je mimo mého ducha. On mi dal schopnost rozhodnout se sám.

Ale nyní, protože nevěřím správně, pro víru, která vychází z toho, že si myslím (věřím), že jsem Bůh, tak pro tuto víru potřebuji být uctíván, potřebuji být milován. Potřebuji, aby mi tleskali, aby mě chválili. To všechno potřebuji. Tak to kážou křesťané a káží to jako něco pravdivého, zatímco Zákon to NIKDY NEUMOŽŇUJE.

Nemoc to dokazuje.

Člověk nemůže změnit svou identitu. Člověk se nemůže ZŘÍCI svých potřeb. A nemůže ani být nikdy nezávislý na Bohu jako jediném ZDROJI lásky!

Jak Bůh oslovuje lidského ducha? Jak mu může pomoci, aby se dostal ze svého klamu? My VŠICHNI jsme se v tomto klamu narodili a nemáme na výběr. A klam je tak hluboký, že mu věříte, i když vyrůstáte jako já v křesťanské rodině, slyšíte biblické příběhy od chvíle, kdy se narodíte, chodíte do dětské sobotní školky a čtete Bibli od chvíle, kdy se naučíte číst.

Nikdo vám neřekne, že Bibli nemůžete správně porozumět, pokud nemáte správný náhled, pokud nemáte něco, čím byste mohli měřit způsob, jakým čtete Bibli.

Nikdo nám neřekl, odkud naše víra pochází. Myslíme si, že pochází ze čtení Bible, a nevidíme, že to není z Bible, ale z našeho ducha.

Jak nás může Bůh oslovit?

Může nás oslovit v našem klamu? Naše srdce je uzavřené, uvnitř máme jen klam. Proto nás může oslovit jediné našim rozumem. Rozum je králem celého našeho bytí. Protože

rozumem můžeme vidět věci i navzdory tomu, v čem nás srdce klame. To nám bylo dáno od Boha. Ale rozum sám o sobě je jen nástroj. Bible říká: „Nedůvěřujte svému rozumu!“. Protože rozum, pokud nemá základ, který je mimo nás, základ, který můžeme pochopit, pak rozum bude použit podvodem (ovlivněn), našimi špatnými přesvědčeními (názory). To není to, co se musíme naučit. Musíme se naučit, že svůj rozum musíme založit na něčem, co je stálé a neměnné.

Jak oslovíme lidi kolem nás?

Když za mnou přijde pacient, nemohu mu říct: „Podívejte, musíte číst Bibli nebo věřit v Boha.“ To JSOU možná věci, které jsou PRAVDIVÉ. Ale ten pacient nikdy sám nepozná, že to potřebuje Boha. Protože má averzi vůči Bibli, nelíbí se mu, jak se křesťané chovají a co dělají, takže když přijdete s Bibli, je AUTOMATICKY proti ní!

Proto dříve, než někomu představím Boží slovo jako něco, co potřebuje, musím mu ukázat, že Ho skutečně potřebuje. Musím mu tedy představit to, co je neměnné. Protože nemoc je důkazem neměnného Božího zákona. Nemoc je porušením Božího zákona. Nemohu žít podle toho, co

dělají ostatní. Mohu žít jen z toho, co dělám já. Musím si vzít kyslík a využít ho. Musím vzít Boží informace a použít je. To za mně nemůže udělat nikdo jiný. Nemoc se vždy týká jenom jednotlivce. Tělo ukazuje, čemu člověk skutečně věří. Všichni nemocní mají jedno společné. Potřebu být milováni. A jestli tohle, tato potřeba zabíjí lidi a kvůli tomu trpí, pak je něco špatně. A co mě přesvědčilo úplně, že to tak není, je Zákon. Ten je totiž neměnný. Nikdo nemá vůči nám žádné povinnosti ani nám nic nedluží.

Lásku musíme brát od Boha. A musíme milovat našeho souseda bez ohledu na to, jaký je! On nám nedluží nic.

Pak budeme takoví, jakými nás Bůh stvořil. Ale pokud v našem srdci máme nesprávné přesvědčení a náš rozum nedokáže pochopit, že TO JE nesprávné, pak už NENÍ cesta zpátky. Není žádná možnost to změnit. Duch zůstává v klamu a nakonec sám sebe úplně zničí.

Proto, jediný způsob, kterým mi Bůh pomohl pochopit jak pomoci, a rozumně přistupovat ke svým pacientům, je ukázat jim to na jejich vlastním těle. Ukázat jim, že signály, které dávají mozku jsou nesprávné.

ZPŮSOB jakým hodnotí informace, které přichází z venku, je nesprávný. Všechny informace vztahují na sebe. Jediný způsob jaký Bůh má, aby ZA-CHRÁNIL člověka je ukázat mu svůj způsob myšlení. Ukázat mu, že není možné změnit Zákon, a že v nás je něco, co nás podvádí. Jsme strašně podvedeni, to je to, co nám působí všechna utrpení tady na zemi. To je tedy ta příčina.

Musíme vědět, že naše potřeby jsou neměnné. Musíme vědět, že nemůžeme změnit druh jakým jsme. To vše je neměnné. A také musíme vědět, že Bůh je neměnný. A když tomu naše mysl porozumí, pak si uvědomíme, že když jsme nemocní, tak to ukazuje, že něco v nás není v pořádku a my to musíme odstranit. Když to pochopíme a uvědomíme si to, teprve pak je možné představit Bibli jako zdroj víry pro našeho ducha. Potom když pacient bude číst Bibli, už jí bude rozumět a pochopí, že nejdříve musí zemřít. Bible mu dokáže a pomůže mu poznat, že Bůh vymyslel (připravil) řešení. Uvědomí si (pochopí), že tento podvod musel být odstraněn, že Bůh ho zničil skrze svého Syna Ježíše Krista. Chceme odstranit představu, že já jsem Bohem, a to znamená, že já musím být milován, chválen a oslavován, nebo, že mi ostatní mají

děkovat, pak se musím toho všeho vzdát. A o tom je kříž.

Jít ke kříži

Musím se vzdát toho na čem zakládám své přesvědčení. Musím se zbavit toho, co mi nedovolí věci správně vyhodnotit. Musím pochopit, že je nutné to odstranit. Musím odstranit lež a nahradit ji pravdou, pravdou, že jsem Boží dítě. Pokud jsem Boží dítě, pak pro mě Bible ožije. Pak budu vědět a pochopím, že Bible je tím jediným správným měřítkem podle něhož vyhodnocuji všechny informace. Ano, informace musím měřit, vážit. Musím je dát na váhu a zvážit. Nyní to již nevážím podle své vnitřní informace, ale na základě informace, kterou jsem přijal zvenku. TATO informace je neměnná.

To je to, co se nedá změnit. Musím dát na jednu stranu své informace a na druhou stranu Boží slovo. A tím, že ho takto ZMĚŘÍM, zjistím, co to slovo skutečně znamená.

Uvedu jeden příklad z Epištoly ke Korintským 4, 14, kde Pavel říká:

“Nepíšu to proto, abych vás zahabil, ale abych vás napomenul jako své milované děti. I kdybyste v Kristu měli tisíce pěstounů, neznamena

to, že máte mnoho otců. Byl jsem to já, kdo vás skrze evangelium zplodil v Kristu Ježíši, a tak vás prosím, řiďte se mým příkladem.”

Pokud by nebyly některé věci neměnné, pak bychom mohli říct, že Pavel je skrze evangelium splodil v Kristu. Pak všechno co napsal, budeme chápat tak, jakoby to on sám udělal. Proto některé věci musí být neměnné, abychom jeho slova pochopili správně. Pokud jsme to, co je neměnitelné pochopili, pak Božímu slovu dobře rozumíme a nehrozí nám nesprávná interpretace, nesprávný výklad. Pak i to, co čteme, nám dává smysl a sílu. A z toho žijeme.

Na toto téma máme mnoho textů. Například Římanům 5 v osmém verši apoštol Pavel říká:

„Bůh ale dokazuje svou lásku k nám: Kristus zemřel za nás, když jsme ještě byli hříšníci.”

A ještě jiný verš. Je to pátý verš.

„Tato naděje není klamná; vždyť Bůh do našich srdcí vylil svou lásku skrze Ducha svatého, jehož nám daroval.”

Jak to tedy je? Vyzařuje z nás láska, když nejsme schopni milovat své nepřátele? Jak to vlastně je? Někteří

lidé to přečtou a řeknou, že to dělá Duch svatý v našem srdci, a proto bychom měli umět milovat. Ale vidíme, že to tak není. Máme v našem srdci lásku nebo ne? Vidíte, že i ty nejjednodušší verše nejsme schopni pochopit, pokud nemáme správné základy. Pokud tomu nerozumím, tak můj duch a moje tělo nemá energii dělat to, co bych měl.

Shrnutí

Abychom si to shrnuli. Základ toho čemu věříme je neměnný. Je to přírodní zákon. Všechno funguje jako potrubí. K tomu, aby mohlo dávat musí nejdříve brát. Díky tomu víme, že Bůh existuje, protože pokud všechno funguje jako potrubí, pak musí mít svůj začátek i svůj konec. Pokud se díváme na to, jak Bůh vše stvořil, jak věci fungují a jaké jsou, pak víme, že Bůh musí existovat. A to, že Bůh je láska můžeme vidět všude v přírodě. Všude vidíme projevy Božího Zákona. Nic se nedělá samo pro sebe, protože Bůh nedělá nic pro sebe. On je nezištný. On nepotřebuje pro sebe nic! On vše utvořil. Všechny věci které na jeho zemi vidíte nikdy nedělají nic pro sebe. Každá věc má svůj účel. On bere aby mohl dávat. Slouží a nikdy nedělá nic pro sebe. To je něco, co člověku otevírá oči. Lidská mysl

tím musí být uchváčena. Jsem rád, že můžu tyto věci vysvětlovat svým pacientům, aby to mohli pochopit. Mnozí se ptají? Je něco v nepořádku, když očekávám, že budu milován? Je na tom něco špatného, že si nechávám věci pro sebe? Já si chci některé věci nechat jen pro sebe. Je tak těžké pochopit, že není nic, co nám Bůh dal proto, abychom si to nechali jenom pro sebe.

Někteří lidé říkají, že chtějí být Bohem milováni pro své vlastní dobro. To však není možné. Bůh nás stvořil udělat za nějakým účelem. Tak, jak on je neustále aktivní, tak i my máme být aktivní. Nemáme být pasivní, nebo se ptát co druzí můžou udělat pro nás. Ale to, co my můžeme udělat pro druhé, nám dává život a sílu. Podstata Boží lásky je vidět všude. Každý ji může vidět a nikdo nemůže popřít, že existuje. Mohou před ní zavírat oči, ale takovým není pomoci. Pokud věcmi, které jsou absolutní (dokonalé) nejsme schopni lidem pomoci, tak jak jim můžeme pomoci těm, které je nutné pochopit? Bůh je láska a lidé musí poznat, že podle přírodního zákona nemohou milovat sami od sebe. Musí vidět, že v nich je něco špatného. Lidská bytost se svými potřebami a tím, jak funguje je dokonalá. Není to možné změnit.

A pokud by to bylo jako základ naší víry, pak by vše bylo jasné a správné (dobré).

Pak bychom se na věci dívali všichni stejně. Bible JE taky jenom jedna. Bůh je rovněž jenom jeden. Ano, skládá se z více částí, ale základ si neprotiřečí. Moje víra a tvoje víra, ale pokud máme stejné základy nemůžeme být v rozporu. Můžeme některým věcem rozumět jinak, ale budeme se doplňovat. Nikdy si nebudeme protirečit.

Pak bychom nemuseli vytvářet různé denominace, protože to, co lidi rozděluje jsou jejich různá přesvědčení. A je úplně jedno jestli jste otec, nebo syn, protože VÍRA je to, co je to nejpodstatnější. Pokud máme stejný základ, pak dojdeme ke stejnému přesvědčení, bez rozporů. Není nutné, aby byly různé církve (denominace). Dokonce není ani nutné aby byly rozděleny kostely STEJNÉ denominace!

Náboženské přesvědčení

Nemůžeme mít více náboženských přesvědčení. Nemůžeme mít přesvědčení která si protiřečí, a tak vytvořit nový náboženský směr. Všechna naše přesvědčení musí vzejít ze stejného základu. Pokud je ZÁKLAD správně pochopen, pak budeme jed-

notni. To, co je NEMĚNNÉ, je jediná věc, která nás může sjednotit.

Bez neměnného (nepohybnelného) základu je víra v Bibli jenom představou, - iluzí. Je to jenom naše představa. Je to čistá fantazie. A to je to, co dnes vidíme. Je to jenom vlastní fantazie. Lidé říkají: Ale já to čtu v Bibli, nebo je to napsané v Bibli. Nebo; tak to tam ale není napsané. Všechno musíme umět správně přetlumočit. V čem je podvod křesťanů? Je VELMI hluboký a je velmi těžké to křesťanům vysvětlit. Vezmou si Bibli, jejíž obsah je podstatou pro jejich náboženství a víru a udělají z NÍ ten základ. Nevypadá to jako podstatné, ale opak je pravdou. Je to ZCELA zásadní.

Je to totiž VELKÝ rozdíl. Její obsah je totiž něco co MUSÍŠ VÁŽIT A MĚŘIT! Vezměme si např. obilí, nebo něco jiného, co se musí měřit a vážit. Tak získáme obsah. Ano. Máme být živým chlebem. Ale i když ho chceme zvážit, pak nemůžeme použít chleba jen k tomu abychom ho ZVÁŽILI.

Bible je takovým chlebem. A my nemůžeme zvážit chleba chlebem. To není možné. Chleba je možné zvážit jenom něčím, čím je MOŽNÉ měřit nebo vážit. Vážíme ho tedy základem. Může to být litr, nebo kilogram, nebo jakákoliv jiná míra, kterou vezmete. Ale ta míra je něco, co je

neměnné. A pro Boží slovo potřebujeme něco neměnného protože Bible je objektem různých výkladů. Potřebujeme Zákon, co dokáže vysvětlit sám sebe.

Lidská bytost tak, jak je stvořená sama sebe vysvětluje. Nepotřebuje to výklady abyste to pochopili. Může vám něco uniknout, ale s tím se nedá nic udělat. Náš klam, omyl je, že hodnotíme obsah obsahem. A to není správné. Není to totiž ani možné. Vzhledem k tomu, že to je duchovní záležitost, tak si myslíme, že to ale tak můžeme dělat. Takže vezmeme obsah a uděláme z něj základní kámen, měřítko ostatního obsahu. Pak se ale ztratíme.

Proto máme zde na zemi takový chaos. Proto máme tisíce, možná i miliony náboženských přesvědčení. Máme tisíce denominací. Pokud vezmeme všechna různá přesvědčení každé denominace, možná bude i milion různých světónázorů.

Chci dát poslední příklad toho, jak můžeme být podvedeni při interpretaci Bible

V jednom našem úkole píše pisatel, že naše tělo musí být chrám Ducha svatého. To je napsáno v 1. Korintským 6, verš 19.

„Copak nevíte, že vaše tělo je chrámem Ducha svatého, který je ve vás a kterého máte od Boha? Už nepatříte sami sobě.“

Všichni souhlasíme, že Duch svatý je duchovní bytost. Samostatná bytost. Ne všichni tomu tak věří, ale Duch musí být samostatná bytost. Jak byste mohli myslet kdybyste nebyli bytostí? Nemohli byste se hýbat. Pak byste nebyli schopni říct lidskému duchu, že je Božím dítětem. Duch svatý nemůže být UČITELEM Zákona, pokud není osobou. Pokud by nebyl bytostí, bylo by to nemožné. To, co vytváří naši osobnost je náš duch. Ale my nejsme jenom duch, jsme také tělo a dohromady jsme duší. Zatímco autor souhlasí s představou, že jsme chrám Ducha svatého. Pak popírá další verš, který říká:

„Nebo koupeni jste za velikou mzdu. Oslavujtež tedy Boha tělem vašim i duchem vašim, kteréžto věci Boží jsou.“ (1 Korintským 6:20)

Vidíte, jak podvedeni můžeme být? Jednou řekneme Duch svatý je duch. A co náš duch? To popřeme. My ducha nemáme. Proč? Protože nehodnotíme Slovo podle toho, co je neměnné. Mozek nikdy sám nemůže myslet, nemůže vytvořit myšlenku. On je jenom nástroj našeho ducha. A naše tělo je chrámem našeho ducha stejně tak, jak je chrámem Ducha Božího. Duch ovládá tělo. Pokud je můj duch závislý na Božím duchu, tak on je ten, který mi přináší tu podstatu ve kterou musím věřit.

Uvedu to do praxe. Tak se moje tělo stává chrámem Ducha svatého. Toto je jediný možný způsob.

On se stává chrámem mého těla, zatímco můj duch si bere informace od něj. A když to uvedeme do praxe stáváme se chrámem Ducha Božího. Jak tedy vidíte, je to velmi jednoduché. Ale protože jsme předpojatí, pak přijmeme Ducha Božího jako bytost, ale nejsme schopni přijmout ducha člověka jako bytost.

Oba musí spolupracovat, aby vytvořili duši. Duch je něco jiného, když řekneme, že Bůh je tělem. Ale to úplně ignorujeme, protože to není Bible, která je základem víry, ale je to naše představa. Nemá v sobě to, co je neměnného, protože tělo nemůže udělat nic bez ducha.

Máme v sobě dech (dchnutí) života. Takže je to jen dýchání, které z nás dělá živé bytosti? To je nesmírný klam, v němž dnes jako křesťané žijeme! Moje modlitba zní: Žijeme v posledních dnech. Klamu se můžeme vyhnout, jen když základem naší víry bude to, co je nezměnitelné.

Samozřejmé věci

Když si vyložím nebo osvojím Bibli správně, projeví se to i v mém životě. Budu schopen milovat. Budu se umět

ovládat. Budu schopen být laskavý ke svým nepřátelům, protože můj hřích přestal existovat na kříži, a já žiji s přesvědčením, že jsem Boží dítě. Na tom zakládám svou víru, která se nemůže změnit, a jejím základem je Bible. Písmo pak bude mým životem, a bude pak ve mně žít Bůh a mé tělo bude Božím chrámem.

Tím, že podle Bible žiji, její slova budu i správně vykládat. Protože k tomu mám správné měřítko.

Kéž nám Bůh pomůže, abychom viděli tento velký podvod a zbavili se ho. Abychom se v posledních dnech dějin tohoto světa postavili na Boží stranu!

Amen.

DR. HORST MÜLLER

Z RÁJE
DO RÁJE 2. 2023 | Příloha